

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4772/2539

พนักงานอัยการประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสงขลาโจทก์ นาย ญัฐพร จำนงค์ทอง กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่
4) พ.ศ. 2535 มาตรา 16, พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 มาตรา 27, พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่
4) พ.ศ. 2535 มาตรา 30, พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 มาตรา 31, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522
มาตรา 42, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 43, พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 74, ป.อ.
มาตรา 77, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526
มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

รถจักรยานยนต์ซึ่งจำเลยใช้ในการกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาตจาก
เจ้าพนักงานจราจรเป็นทรัพย์สินซึ่งใช้ในการกระทำความผิดที่ศาลสั่งให้ริบได้ตาม
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา33(1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2538 เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองได้กระทำความผิดต่อ
กฎหมายหลายกรรมต่างกันจำเลยที่ 1 ใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน สงขลา
ฮ-2865จำเลยที่ 2 ใช้รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน สงขลา ส-6168ร่วมกันขับแข่งกับพวก
หลายคนซึ่งขับรถจักรยานยนต์อีกหลายคันไปตามถนนในลักษณะแข่งขันความเร็วกัน โดยมี
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจร จำเลยทั้งสองยังขับรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวโดยเร่ง
เครื่องยนต์ให้เกิดเสียงดังผิดปกติ เร่งความเร็วให้สูงเกินสมควร ขับคร่อมช่องเดินรถแซงปาดหน้า
รถจักรยานยนต์คันอื่นในระยะกระชั้นชิด ซึ่งเป็นการขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจ
เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น
และจำเลยทั้งสองขับรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ขอให้ลงโทษตาม
พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43(4)(8), 134, 157, 160, 160 ทวิ
พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4)พ.ศ. 2535 มาตรา 16, 27, 30, 31 พระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. 2522มาตรา 42, 43, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 74, 77, 83,
91พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6)พ.ศ. 2526 มาตรา 4
ริบของกลาง และเรียกบิดามารดามาวางข้อกำหนดให้ระงับดูแลจำเลยทั้งสองมิได้ก่อเหตุร้ายกับ
กำหนดจำนวนเงินที่ต้องชำระเมื่อจำเลยทั้งสองก่อเหตุร้ายขึ้นอีกจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ
ศาลชั้นต้นพิพากษาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ.
2522 มาตรา 42, 43, 64 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43(4)(8) (ที่ถูกคือ 43
(4)(6)(8)),134 (ที่ถูกคือ 134 วรรคหนึ่ง), 157, 160 (ที่ถูกคือ 160 วรรคสาม),160 ทวิ ขณะกระ
ทำผิดจำเลยทั้งสองอายุ 15 ปีเศษ เมื่อได้คำนึงถึงอายุ อาชีพ สติปัญญาความประพฤติ การศึกษา
อบรม สุขภาพ ทั้งสภาพแห่งความผิดแล้ว ลดมาตราส่วนโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา
75 กึ่งหนึ่งแล้ว ลงโทษฐานขับรถจักรยานยนต์โดยไม่มีใบอนุญาตปรับคนละ 400 บาท ฐานร่วมกัน
แข่งรถจักรยานยนต์ในทางโดยไม่ได้รับอนุญาตซึ่งเป็นบทหนักปรับคนละ 4,000 บาท รวม
โทษปรับคนละ 4,400 บาท จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดีมี

เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงปรับคนละ 2,200 บาท หากจำเลยคนใดไม่ชำระค่าปรับให้ส่งไปฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลามีกำหนดคนละ 31 วัน สำหรับคำขอรับรถจักรยานยนต์ของกลางนั้นเห็นว่าในความผิดฐานแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาตจะเป็นความผิดเมื่อไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรเท่านั้น รถจักรยานยนต์ของกลางจึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่มีไว้หรือใช้ในการกระทำความผิด ไม่อาจริบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33 จึงให้คืนรถจักรยานยนต์ของกลางแก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกโจทก์อุทธรณ์ขอให้รับรถจักรยานยนต์ของกลางศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้รับรถจักรยานยนต์ของกลางเสียด้วย นอกจากนี้ที่แก้คงเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า รถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสองได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางโดยมีได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจร ซึ่งศาลมีอำนาจสั่งให้ริบหรือไม่ เห็นว่าเมื่อการกระทำของจำเลยทั้งสองครบองค์ประกอบของความผิดตามกฎหมายแล้ว รถจักรยานยนต์ซึ่งจำเลยใช้ขับแข่งกันทางโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจรย่อมเป็นทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสองได้ใช้ในการกระทำความผิดจึงอยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะสั่งให้ริบได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33(1) ส่วนการที่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานจราจรหรือไม่ เป็นเพียงทำให้การแข่งรถในทางเป็นความผิดหรือไม่เท่านั้น หากได้มีผลต่อการที่ศาลจะสั่งให้ริบทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดดังกล่าวไม่พิพากษายืน

องค์คณะ

ดำรงพงศ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา · อากาศ บำรุงชีพ · มหินทร์ สุรดิษฐ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4772/2539>